

Angela Sommer-Bodenburg

ANA NAJMANJŠI
BOŽJI
ANGEL

Angela Sommer-Bodenburg

Ana,
najmanjši božji
angel

Roman

DRUŽINA
Ljubljana 2003

Angela Sommer-Bodenburg
ANA, NAJMANJŠI BOŽJI ANGEL
Roman

Angela Sommer-Bodenburg, Hanna, Gottes kleinster Engel
© 1995 by K. Thienemanns Verlag, Stuttgart - Wien
© za slovensko izdajo Družina d. o. o.

Prevedla: Alenka Lobnik Zorko

Oblikoval: Tone Seifert

Ilustracija na naslovnici: Karmen Smodiš

Spremna beseda: Berta Golob

Izdala in založila: Družina d.o.o.

Odgovarja: dr. Janez Gril

Tisk: Schwarz d. o. o.

Ljubljana 2003

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.112.2-31

SOMMER-Bodenburg, Angela

Ana, najmanjši božji angel : roman / Angela Sommer-Bodenburg ;
[prevedla Alenka Lobnik Zorko ; spremna beseda Berta Golob]. -
Ljubljana : Družina, 2003

Prevod dela: Hanna, Gottes kleinster Engel

ISBN 961-222-458-7

124101120

Spremna beseda

Kratki roman ANA, NAJMANJŠI BOŽJI ANGEL avtorice Angele Sommer-Bodenburg v prevodu Alenke Lobnik Zorko priporočam založbi Družina za natis iz naslednjih razlogov:

Roman nazorno odslikuje bivanjsko ozračje čustveno razbolele družine, pogorišče zakonske ljubezni in stisko otrok, ima pa to pripovedno moč, da vzbudi v odraslem bralcu voljo za razmislek o družinskih razmerah najsibo v zdravi ali emocionalno razrahljani družini; medtem ko na najmlajšega bralca deluje razbremenilno, četudi se utegne identificirati s položajem pripovednih oseb.

Pripoved je natančen seizmograf čustvenih stanj in odločitev odraslih ter odraščajočih oseb na mikroravni družine in njene soseščine.

Ozračje navidezno urejene, za sosede celo zgledne družine, je nabito z nevtroni nesporazumov, ki pa jih blagohotno in blagodejno do neke mere rahljata najmlajša družinska člana, posebno še mala Ana s svojo logiko in z izjemno nežno *angelsko* bitjo.

Pripoved je kot dnevniško dogajanje enega tedna pretresljivo zgovorna slika bivanjske stiske, nagovorljiva za vsakega vzgojitelja, sprožena naravnost v srčiko družine, utemeljena v nepopačeni logiki otroka, tako da z njo prav ta edino še zmore nekoliko zgladiti ostrino robov, ker se v svoji dobroti in samoumevnosti ne zmore obrniti ne proti očetu ne proti materi; prav ta pa je (v tej zgodbi) v svojem čustvenem svetu povsem zledenela.

Globoko nagovorljiva je tudi otroška teologija s preprosto, a bistroumno razlago presežne stvarnosti, kakršna so angeli, nebesa, Bog.

Jezik pripovedi je lapidaren, brez ocvetličanih metafor, opremljen z domiselnimi besednimi preobrati; deluje razbremenilno, ker sprožajo v komunikacijo humorne iskrice.

Roman sodi med tiste srečne pripovedi, ki jih bralec prebere na dušek, z osvetlitvijo družinskega razmerja pa mu ostri čut za odgovornost do sočloveka. Konec pripovedi je odprt v dve smeri: bralcu Aninih let prinaša olajšanje, odraslega bralca pa spomni na težo njegove morebitne krivde.

BERTA GOLOB

Torek, 1. oktober

Napisati moramo spis o angelu. Naš učitelj nemščine gospod Findling pravi, da mora biti to dolg spis, pravzaprav že kar knjiga. Z njim naj bi za božič presenetili svoje starše.

O angelu lahko pišemo na splošno ali pa si za opis izberemo čisto določenega angela. Večina mojih sošolcev bo pisala o angelu na splošno, ker je to najlaže.

Od mene pa gospod Findling pričakuje seveda nekaj več. To mi je rekel na samem. V razredu sem namreč v pisanju najboljši, zato ne pride v poštev, da napišem nekaj, kar so o angelih napisali že drugi pred mano. Gospod Findling si želi, da napišem nekaj prav posebnega, zelo nenavadnega. Sprva sploh nisem vedel, kaj bi. Potem pa sem se, ko sem se pri telovadbi udaril v koleno in sem moral na klop, nenadoma spomnil svoje sestre Ane.

Ana je najmanjši božji angel. Saj tako pravi tudi naša soseda, gospa Beckmann. Ana govori toliko o Bogu, da bom zagotovo zbral dovolj gradiva za svoj spis. To pa je natanko tisto, kar moramo početi v naslednjih dveh mesecih: zbirati gradivo.

Takoj danes popoldne si bom začel zapisovati vse o Ani.

Ko se z Davidom vrneva iz šole, stoji Ana zunaj pred vrati. Čeprav je hladno in vetrovno, nima na sebi niti plašča niti kape. Kljub temu se smeji in vpije: »Živijo, 'Palma razkuštrana'!«

»Veš, vsi se moramo naučiti ljubiti drug drugega,« rečem Ani.

»Potem misliš, da bi se tudi mamica lahko tega naučila?« vpraša.

»Ja, saj zato pa so majhni angeli poslani v družine!«

»Ampak tudi čisto majhni angeli potrebujejo ljubezen,« odvrne Ana.

»In to ne samo od ljubega Boga.«

DRUŽINA

